

Malagou, když struny zvoní

Karel Gott

Horké slunce s rudým vínem
s půl noci se v tepnách sčítá.
Stávám se svým vlastním stínem,
tančíš jen a já v tom lítám.

Dech se tají, srdce vzpíná,
myšlenky jsou horká láva.
Zmámen mořem, zmámen vína,
snědé krásce svůj hold vzdávám.

Malagou když struny zvoní
v Tvých očích ďábelský oheň plá.
Já chci hasit ten plamen,
mám Tě v plánu, chci Tě získat.
Tak vzdálená a přitom tak blízká.

Horké slunce s rudým vínem,
dává noci příchut' zvláštní.
Stávám se svým vlastním stínem,
v očích tvých čtu příslib vášní.

Podléhám jen Tvému fluidu,
tančíš dál a hvězdy blednou,
víno zaplatím a půjdu,
možná zítra, možná jednou.

Malagou když struny zvoní
v Tvých očích ďábelský oheň plá ,
já chci hasit ten plamen,
mám Tě v plánu, chci Tě získat.
Tak vzdálená, přitom tak blízká.

Malagééhéhéhé